

Но радость ти предсказва за напредъ.
 Това що ти желаешъ е предъ тебъ.
 Едно е салъ: касметя ти когато
 самси предъ тебъ изправя се и пита
 за твоя домъ — затваряшъ му врата —
 тогава той за тебе лей сълзи.
 Да, майсторе...

(Тя я поема и почва да му гали ржката и разсъяно додава).

Човѣкътъ често
 касметя си убива безъ да знае
 що върши и...

Майсторътъ се отдава на ласките ѝ, а тя почва да гали челото му)

(Двамата сѫ занѣмѣли).

(После той отдръпва ржка, ала тя го приласква; той скланя на рамото ѝ глава. И когато тя го цѣлува — Той се сепва, отваря очи и вижда появилата се сѣнка въ кънта)
 (Зита не вижда какво става. Зърва сѣнката, която махва заканително ржка).

Майсторътъ скача въ забрава:
 — Ахъ майко!... майко мой! !

(Сѣнката се отдалечава, а следъ нея — Майсторътъ, продължава)

... Кажи защо ми се явявашъ днесъ?

(излиза)

VIII.

(Зита останала сама гледа въ изумление подиръ майстора)

Зита. Какво му е? Каква е тая сѣнка?
 Не е ли тя онай що му дава
 идеите?... незнанъ, чуденъ мжжъ!
 нехае той моята красота...

(Изправя се предъ огледалото)

Все тъй съмъ азъ пленителна, красива.
 Очите ми горятъ и чакатъ него —
 а той, а той, не трепна му ржка,
 когато я поехъ и стоплихъ съ дланъ...